

[Elmquist.]

Professor Exner benytter Tallene for en 16-aarig Periode, fra 1865 til 1880, uden Dødsstraf og en 8-aarig Periode fra 1919 til 1927 uden Dødsstraf. For den første Periode paa 16 Aar faar han 40 Domme for Mord, for den sidste, der kun er paa 8 Aar, ogsaa 40, altsaa i alt 80 Domme for Mord. Heroverfor stiller han to andre Perioder paa samme Antal Aar med Dødsstraf, den første Periode er Tiden fra 1881 til 1896 hvor der er 54 Domme for Mord, og den anden fra 1910 til 1918 med 25 Domme, hvilket ogsaa giver ca. 80 Domme, altsaa samlet det samme Resultat.

Men givet er det, hvad jeg gerne vil tilføje, at selv om man stiller Tallene op paa den Maade, Professor Exner her gør, udviser dog de to Perioder, der ligger os nærmest inde paa Livet, Perioden 1910—1918 med Dødsstraf kun 25 Domme mod Perioden 1919—1927 uden Dødsstraf 40 Domme.

Den Slutning, Professor Exner kommer til ved sine Undersøgelser, og som efter min Formening er den for Tilhængerne af Dødsstraffens Afskaffelse gunstigste, er imidlertid ganske lig med den, jeg foran har anført, som Professor Höpler i Wien kommer til, idet Professor Exner samler sine Undersøgelser i følgende Konklusion:

„Nok med Tallene. Jeg selv er den sidste, der overvurderer deres Beviskraft. De er for smaa til at give sikre Slutninger.“ Og Professor Exner slutter saa med at sige disse sande Ord:

„Kriminalstatistikkenes Tal viser kun Kriminaliteten, saaledes som den var, men viser ingenlunde, hvorledes den vilde have været, hvis Staten havde ført en anden Straffepolitik.“

„Men“,

tilføjer Professor Exner, som altsaa er en Tilhænger af Dødsstraffens Afskaffelse,

„en anden Betænkelighed stiger frem overfor Dødsstraffens Afskaffelse, og det er, hvorledes skal man straffe de til livsvarigt Tugthus dømte, hvor de dræber deres Vogtere? Vil disse Tilfælde ikke tage til, naar disse livsvarigt indespærrede Mordere ikke kan vente yderligere Straf end livsvarigt Indespærring?“

Ogsaa dette er efter min Mening et

Spørgsmaal, der maa tages med i Overvejelserne ved Afgørelsen af Dødsstraffens Afskaffelse eller Bibeholdelse. I dette Tilfælde rejser altsaa selv Professor Exner en Tvivl om, hvorvidt Dødsstraffens Afskaffelse helt igennem ogsaa kan være rigtig.

Altsaa, saaledes som jeg har søgt at vise, Tallene fra Østrig og Sachsen afgiver ikke nogen Støtte for Tilhængerne af Dødsstraffens Afskaffelse. Dette vil jeg gerne understrege. Jeg ved, at mange Jurister, sikkert ogsaa den ærede Ordfører, som er Tilhænger af Dødsstraffens Afskaffelse, heller ikke vil anvende disse Tal, men jeg ved ogsaa, at mange Tilhængere af Dødsstraffens Afskaffelse henviser til denne Statistik og bruger den som Bevis for det rigtige i Dødsstraffens Afskaffelse og som Bevis for, at dens Afskaffelse i hvert Fald ikke har skadet.

Derimod, vil jeg indrømme, kunde det synes, som om det maaske stiller sig noget anderledes med Hensyn til den Statistik, der findes for Holland, og saa vidt jeg erindrer, var den ærede Ordfører i Gaar ogsaa tilbøjelig til at tillægge denne Statistik noget større Betydning til Gunst for Tilhængerne af Dødsstraffens Afskaffelse.

Ogsaa herom findes der en Artikel i det paagældende Tidsskrift. Dødsstraffen blev i dette Land ophævet i 1870. Men ogsaa her, hvor Mordstatistikken pr. Million Indbyggere udviser 1896—1900 1,074 med en Stigning op til 1911—13 til 1,619 og derefter et Fald til 1921—25 til 0,672, gælder det, at Tallene er alt for faa, og Perioderne er alt for faa og alt for korte til, at virkelige Slutninger kan drages paa Grundlag af disse Tal. Bemærkes bør det ogsaa, at selv i Holland har man dog i den nye Militærstraffelov af 1923 bibeholdt Dødsstraffen. Man har altsaa end ikke i Holland ment helt at kunne afskaffe Dødsstraffen.

Jeg vil gerne gentage, at Resultatet af de Undersøgelser, der her foreligger for de forskellige Lande, er dette, at man ikke ud af Erfaringerne fra de Lande, hvor man har afskaffet Dødsstraffen, kan hente Argumenter til Fordel for Afskaffelsen. Og jeg vil gerne tilføje, at vil man være absolut paa den sikre Side — og det ønsker jeg at være —, saa maa man maaske ogsaa tilføje, at man heller ikke ud af disse Tal kan hente Argumenter for Dødsstraffens Bevarelse, men